

وجوب العمل بالسنة وكفر من أنكرها

**Obaveza postupanja po
sunnetu Allahovog
poslanika, sallallahu
alejhi ve sellem, i
nevjerstvo onoga ko ga
negira**

Obaveza postupanja po sunnetu Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i nevjerstvo onoga ko ga negira

Autor

Uvaženi šejh Abdulaziz ibn Abdullah Ibn Baz -
Allah mu se smilovao -

U ime Allaha Milostivog, Samilosnog.

Predgovor

Zahvala pripada Allahu, Gospodaru svjetova, a lijepa konačnica bogobojažnima. Neka su salavat i selam na Allahovog roba i poslanika Muhammeda, onome koji je poslan kao milost svim svjetovima, na njegovu časnu porodicu, na njegove ashabe, koji su sa najvećom preciznošću i emanetom prenijeli knjigu svoga Gospodara i sunnet svoga Poslanika s.a.w.s. onim koji su došli poslije njih. Molim Uzvišenog da nas učini od onih koji ih slijede u dobru.

Prijašnji i potonji učenjaci su složni oko osnovnih izvora iz kojih se crpe propisi ove vjere. To su:

1. Allahova knjiga kojoj laž ne može prići ni sa koje strane.

2. Sunnet Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, koji ne govori po svome hiru. Sunnet je Objava koja mu se obznanjuje.

3. Konzensus učenjaka.

Pored toga, učenjaci se razilaze oko drugih dokaza u šerijatu od kojih je najvažnija analogija koju većina učenjaka smatra relevantnim dokazom ukoliko se ispune potrebni uvjeti za njenu ispravnost.

Mnogo je dokaza koji ovo sve potvrđuju.

Glavni izvori iz kojih se crpe dokazi

Prvi: Allahova knjiga, Kur'an.

Na mnogo mjesta u Kur'anu naš Gospodar nam naređuje da slijedimo ovu knjigu i da je se pridržavamo.

Uzvišeni je kazao:

﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾
﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾

/

"A ova Knjiga koju objavljujemo jeste blagoslovljena, zato je slijedite i grijeha se klonite da bi vam se milost ukazala!" (el-En'am, 155.)

I kaže Uzvišeni:

﴿قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

﴿قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

/

"Došao vam je poslanik Naš da vam ukaže na mnogo šta što vi iz Knjige krijete, i preko mnogo stvari će i preći. A od Allaha vam dolazi svjetlost i Knjiga jasna kojom Allah upućuje na puteve spasa one koji nastoje steći zadovoljstvo Njegovo i izvodi ih, po volji Svojoj, iz tmina na svjetlo i na Pravi put im ukazuje." (el-Maide, 15-16.)¹

Uzvišeni Allah, također, kaže:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ لَا يَأْتِيهِ
الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾
﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ
مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾

/

"Oni koji ne vjeruju u Kur'an, pošto im je objavljen... A on je, zaista, knjiga zaštićena, laž joj je strana, bilo s koje strane, ona je Objava od Mudroga i hvale dostojnoga." (Fussilet, 41-42.)

/

﴿وَأَوْحِي إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ﴾
﴿وَأَوْحِي إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ﴾

/

¹ "A preko mnogo stvari će i preći", tj. objasniće mnoge stvari koje ste krili od prethodne Objave a u čijem objašnjenju i otkrivanju ima praktična korist, ali će preći preko mnogih drugih stvari koje ste skrivali bez da ih razotkrije ako je u tome samo pojašnjenje vaše bruke bez druge praktične koristi u njegovom razotkrivanju. (op. rec.)

"A meni se ovaj Kur'an objavljuje i da njime vas i one do kojih on dopre opominjem." (el-En'am, 19.)

/

﴿ هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ ﴾

هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ

/

"Ovo je obznana ljudima i da njome budu opomenuti." (Ibrahim, 52.)

Osim toga, imamo i mnoge druge ajete sa sličnim značenjem. S druge strane, brojni vjerodostojni hadisi od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ukazuju, isto tako, na obavezu pridržavanja za Kur'an. U njima se navodi da onaj ko se bude pridržavao Kur'ana biće upućen, a onaj ko ga zanemari zalutat će. Na primjer, Allahov poslanik je rekao tokom hutbe na oproštajnom hadžu:

(إني تارك فيكم ما لئن تضلوا إن اعتصمتم به كتاب الله)

إني تارك فيكم ما لئن تضلوا إن اعتصمتم به كتاب الله

/

"Ostavljam vam nešto, ako ga se budete pridržavali, nećete otići u zabludu : Allahovu knjigu."

Ovaj hadis je zabilježio Muslim u svome Sahihu.

Kod Muslima se također navodi hadis kojeg prenosi Zejd ibn Erkam, radijallahu anhu, koji navodi da je Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:

« إِنِّي تَارِكٌ فِيكُمْ ثَقَلَيْنِ أَوَّلُهُمَا كِتَابُ اللَّهِ فِيهِ الْهُدَى وَالنُّورُ فَخُذُوا بِكِتَابِ اللَّهِ وَتَمَسَّكُوا بِهِ »

إِنِّي تَارِكٌ فِيكُمْ ثَقَلَيْنِ أَوَّلُهُمَا كِتَابُ اللَّهِ فِيهِ الْهُدَى وَالنُّورُ فَخُذُوا بِكِتَابِ اللَّهِ وَتَمَسَّكُوا بِهِ

/

"Ostavljam vam dvije teške i vrijedne stvari. Prva je Allahova Knjiga u kojoj se nalazi uputa i svjetlo. Prihvatite se Allahove knjige i čvrsto je se držite!"

Osim toga, Allahov poslanik je podstakao na pridržavanje za Allahovu knjigu. Zatim je kazao:

«وَأَهْلُ بَيْتِي أَذْكُرُكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي أَذْكُرُكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي»

وَأَهْلُ بَيْتِي أَذْكُرُكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي أَذْكُرُكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي

/

"I moju porodicu. Allahom vas opominjem kada je u pitanju moja porodica. Allahom vas opominjem kada je u pitanju moja porodica!"

U drugom hadisu, Allahov poslanik je rekao o Kur'anu:

هو حبل الله من تمسك به كان على الهدى ومن تركه كان على الضلال.

هو حبل الله من تمسك به كان على الهدى ومن تركه كان على الضلال.

/

"Kur'an je Allahovo uže. Ko ga se prihvati biće upućen, a ko ga zapostavi, otići će u zabludu."

Isto tako, mnogi drugi hadisi ukazuju na ovo univerzalno značenje. Povrh svega toga, koncenzus ashaba i učenjaka koji su se pojavili poslije njih ukazuju da je obaveza pridržavati se Kur'ana i sunneta Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Nema potrebe da se svi ti dokazi pojedinačno obrazlažu.

Drugi izvor iz kojeg se uzima vjera je:

Vjerodostojni Sunnet od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a zatim predaje od ashaba i učenjaka koji su se pojavili poslije njih.

Vjernici prihvataju ovaj izvor odakle se crpe propisi i sav ummet njemu podučavaju. U tom kontekstu, učenjaci su napisali mnoga djela koja tretiraju to pitanje uz raznovrsne dokaze. Na primjer, u Kur'anu se navodi naredba da se Allahovom Poslaniku mora biti pokorno i da se mora slijediti. To se odnosi na vrijeme u kojem je on živio, i na ostala vremena sve do Sudnjega dana. Allahov Poslanik je sa svojim govorom tumač Kur'ana, kao i svojim postupcima i odobravanjem. Da nema njegovog sunneta ljudi ne bi mogli znati broj rekata namaza, njegove karakteristike, te šta je sve obavezno u namazu. Uz to ne bi znali ni propise posta, zekata, hadža, džihada, naređivanja na dobro i odvrćanja od zla, niti bi znali propise trgovine,

šerijatski određene i neodređene kazne i tako dalje.
U suri Ali Imran se navodi:

﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾
وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

/

"I pokoravajte se Allahu i Poslaniku da bi vam bila milost ukazana!" (Ali Imran, 132.)

A u suri en-Nisa' stoji:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ
فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾

"O vjernici, pokoravajte se Allahu i pokoravajte se Poslaniku i predstavnicima vašim. A ako se u nečemu ne slažete, obratite se Allahu i Poslaniku, ako vjerujete u Allaha i u onaj svijet; to vam je bolje i za vas rješenje ljepše." (en-Nisa', 59.)

/

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِيطًا﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِيطًا

/

"Onaj ko se pokorava Poslaniku pokorava se i Allahu; a onaj ko glavu okreće - pa, Mi te nismo poslali da im čuvar budeš." (en-Nisa, 80.)

Kako da mu budemo pokorni i kako da se obratimo Allahovoj knjizi i poslaničkom sunnetu

ukoliko se sa njegovim sunnetom ne može dokazivati ili ako on nije očuvan? Po tom stavu, Allah je ljude uputio na nešto što ne postoji, a ovo je najjasnija zablude, najveće nevjerstvo i jako loše mišljenje o Allahu.

Uzvišeni je kazao u suri en-Nahl:

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾
﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾
/

"A tebi objavljujemo Kur'an da bi objasnio ljudima ono što im se objavljuje, i da bi oni razmislili." (en-Nahl, 44.)
/

﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى
وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

"Mi tebi objavljujemo Knjigu da bi im objasnio ono oko čega se razilaze, i da bude vjernicima uputa i milost." (en-Nahl, 64.)

Kako će Allah svome Poslaniku prepustiti pojašnjenje onoga što mu se objavljuje, a njegov sunnet uopće ne postoji ili se sa njime ne može dokazivati?!

U suri en-Nur stoji:

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

/

"Reci: 'Pokoravajte se Allahu i pokoravajte se Poslaniku!' A ako ne htjednete, on je dužan raditi ono što se njemu naređuje, a vi ste dužni raditi ono što se vama naređuje, pa ako mu budete poslušni, bićete na Pravom putu; - a Poslanik je jedino dužan da jasno obznani." (en-Nur, 54.)

/

﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

/

"A vi molitvu obavljajte i zekat dajte i Poslaniku poslušni budite da bi vam se ukazala milost." (en-Nur, 56.)

A u suri el-E'araf se navodi:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ
الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾
قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ
الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

/

"Reci: 'O ljudi, ja sam svima vama Allahov poslanik, Njegova vlast je na nebesima i na Zemlji; nema drugog boga osim Njega, On život i

smrt daje, i zato vjerujte u Allaha i Poslanika Njegova, vjerovjesnika, koji ne zna čitati i pisati, koji vjeruje u Allaha i riječi Njegove; njega slijedite - da biste na Pravome putu bili!" (el-E'araf, 158.)

U ovim ajetima se jasno potcrtava da se uputa i milost nalaze u slijeđenju Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Kako će to biti moguće ukoliko se ne postupa po njegovom sunnetu?! Kako to sprovesti u praksi ukoliko njegov sunnet ne postoji ili ako se sa njime ne može dokazivati?!

Allah je kazao u suri en-Nur:

﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

/

"Neka se pripaze oni koji postupaju suprotno naređenju Njegovu, da ih iskušenje kakvo ne stigne ili da ih patnja bolna ne snađe." (en-Nur, 63.)

U suri el-Hašr se navodi:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾

/

"Ono što vam Poslanik kao nagradu da to uzmite, a ono što vam zabrani ostavite." (el-Hašr, 7.)

Mnogi su ajeti koji tretiraju ovu tematiku i svi ukazuju da je obaveza slijediti Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Kur'an i Sunnet zajedno ukazuju na to, a ko zanegira bilo koji od ova dva izvora, on je uistinu zanegirao i drugi. To je očito nevjerstvo, zabluda i nešto što izvodi iz islama po koncenzusu učenjaka.

Što se tiče hadisa Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem;

hadisi u kojima se naređuje pokornost Poslaniku, slijeđenje onoga što je on zastupao, te se zabranjuje da mu se iskaže neposlušnost su mutevatir. To se odnosi na onoga ko je bio živ za vrijeme Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a odnosi se i na sve one koji će se pojaviti do Sudnjega dana. Na primjer, u dva Sahiha imamo hadis kojeg prenosi Ebu Hurejre, radijallahu anhu, da je Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:¹

«مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ
مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ

/

"Ko mi se pokorava, taj se, uistinu, pokorava Allahu; a onaj ko mi bude neposlušan, taj je, zaista, Allahu neposlušan."

¹ Mutevatir – je predaja koju prenosi toliko broj prenosilaca u svakoj generaciji da je nemoguće da se slože na laži.

Kod Buharije u njegovom Sahihu se navodi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:

«كُلَّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ يَأْبَى قَالَ مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى
كُلَّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ يَأْبَى قَالَ مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى

-
"Svi će iz moga ummeta ući u Džennet osim onoga ko to odbije." Ashabi upitaše: "A ko će to odbiti, Allahov poslanice?" "Ko mi se bude pokoravao ući će u Džennet, a onaj ko mi bude neposlušan, taj je to odbio", odgovori.

Ebu Davud, Ahmed i Hakim su zabilježili hadis sa vjerodostojnim lancem prenosilaca od el-Mikdama ibn Madikeriba da je Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:

«أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ أَلَا يُوشِكُ رَجُلٌ شَبْعَانُ عَلَى أَرِيكَتِهِ يَقُولُ عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْقُرْآنِ فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَلَالٍ فَأَجِلُّوهُ وَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَرَامٍ فَحَرِّمُوهُ»
أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ أَلَا يُوشِكُ رَجُلٌ شَبْعَانُ عَلَى أَرِيكَتِهِ يَقُولُ عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْقُرْآنِ فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَلَالٍ فَأَجِلُّوهُ وَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَرَامٍ فَحَرِّمُوهُ

-
"Doista, meni je data Knjiga i nešto slično njoj. Doista će doći vrijeme kada će sit čovjek na udobnoj ležaljci govoriti: 'Samo se Kur'ana držite! Ono što se

navodi u njemu da je halal, i vi to smatrajte halalom, a ono što je haram, i vi to smatrajte haramom."

Pored toga, imam Ebu Davud i Ibn Madže navode hadis sa vjerodostojnim lancem prenosilaca od Ibn Ebi Rafi'a, a on od njegovog oca da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kazao:

«لَا أَلْفَيْنَ أَحَدَكُمْ مُتَكِنًا عَلَى أَرِيكَتِهِ يَأْتِيهِ الْأَمْرُ مِنْ أَمْرِي مِمَّا أَمَرْتُ بِهِ أَوْ نَهَيْتُ عَنْهُ فَيَقُولُ لَا نَذْرِي، مَا وَجَدْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ اتَّبَعْنَاهُ»

لَا أَلْفَيْنَ أَحَدَكُمْ مُتَكِنًا عَلَى أَرِيكَتِهِ يَأْتِيهِ الْأَمْرُ مِنْ أَمْرِي مِمَّا أَمَرْتُ بِهِ أَوْ نَهَيْتُ عَنْهُ فَيَقُولُ لَا نَذْرِي، مَا وَجَدْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ اتَّبَعْنَاهُ

"Neka se niko od vas ne nađe u situaciji da bude zavaljen u svojoj ležaljci, da mu dođe jedna od mojih naredbi ili zabrana pa da kaže: 'Ne znam za to. Slijedim samo ono što se navodi u Kur'anu.'"

Hasan ibn Džabir kazuje: "Čuo sam el-Mikdama ibn Ma'dikeriba, radijallahu anhu, da je rekao:

حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَوْمَ خَيْبَرَ أَشْيَاءَ ثُمَّ قَالَ «يُوشِكُ أَحَدُكُمْ أَنْ يُكَذِّبَنِي وَهُوَ مُتَكِنٌ يُحَدِّثُ بِحَدِيثِي فَيَقُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ كِتَابُ اللَّهِ فَمَا وَجَدْنَا فِيهِ مِنْ حَلَالٍ اسْتَحْلَلْنَاهُ وَمَا وَجَدْنَا فِيهِ مِنْ حَرَامٍ حَرَّمْنَاهُ إِلَّا إِنَّ مَا حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ مِثْلُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ»

حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَوْمَ خَيْبَرَ أَشْيَاءَ ثُمَّ قَالَ «يُوشِكُ أَحَدُكُمْ أَنْ يُكَذِّبَنِي وَهُوَ مُتَكِنٌ يُحَدِّثُ بِحَدِيثِي فَيَقُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ كِتَابُ اللَّهِ

فَمَا وَجَدْنَا فِيهِ مِنْ حَلَالٍ اسْتَحْلَأْنَاهُ وَمَا وَجَدْنَا فِيهِ مِنْ حَرَامٍ حَرَّمْنَاهُ إِلَّا
إِنَّ مَا حَرَّمَ رَسُولُ اللَّهِ مِثْلُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ

-
'Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je zabranio nekoliko stvari na dan Hajbera, a potom je kazao: 'Uskoro će neko od vas biti naslonjen u svojoj ležaljci, bit će mu predložen moj hadis, a on će kazati: 'Između nas je Allahova knjiga. Ono što se u njoj navodi kao dozvoljeno, to smatramo dozvoljenim; a ono što je u njoj zabranjeno, to smatramo zabranjenim.'" "Zaista", pojašnjava Allahov poslanik, "ono što zabrani Allahov poslanik je poput onoga što zabrani Allah."

Ovaj hadis su zabilježili Hakim, Tirmizi i Ibn Madže sa vjerodostojnim lancem prenosilaca.

Mutevatir hadisi se navode od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da je savjetovao svoje ashabe da prisutni prenese odsutnom. Govorio je:

«رَبِّ مَبْلَغٍ أَوْ عَى مِنْ سَامِعٍ»

رَبِّ مَبْلَغٍ أَوْ عَى مِنْ سَامِعٍ

-
"Može se desiti da onaj kome se prenosi ima veće razumijevanje od onoga ko prenosi."

U dva Sahiha se navodi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao tokom hutbe na oproštajnom hadžu:

«فَلْيَبْلِغِ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ فَرَبِّ مَبْلَغٍ أَوْ عَى مِنْ سَامِعٍ»

"Neka prisutni prenese odsutnom. Može se desiti da onaj kome se prenosi ima veće razumijevanje od onoga ko prenosi."

Da Sunnet nije dokaz protiv onoga ko ga čuje i da ne važi do Sudnjega dana, Allahov Poslanik im ne bi naredio da ga prenose. Prema tome, iz toga se zaključuje da je Sunnet dokaz za onoga ko ga čuje direktno od Poslanika, ali isto tako i za sve one kojima se vjerodostojnim putem prenese.

Ashabi Allahovog Poslanika su očuvali Sunnet, ono što je Poslanik radio i govorio, te su ga prenijeli tabi'inima. Tabi'ini su ga, potom, prenijeli onima poslije njih i tako su ga učenjaci prenosili sa koljena na koljeno. Osim toga, Sunnet su zabilježili u knjigama i pojasnili su koji su to vjerodostojni hadisi, a koji nisu; te su u skladu s tim postavili pravila i smjernice pomoću kojih će se ta vjerodostojnost prepoznati. Na taj način, učenjaci su očuvali sunnet Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kao što je Uzvišeni sačuvao Kur'an od onih koji će ga izvitoperiti i njegova značenja iskriviti. Uzvišeni je, naime, kazao:

﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

/

"Mi, uistinu, Kur'an objavljujemo i zaista ćemo Mi nad njim bdjeti!" (el-Hidžr, 9.)

Nema sumnje u to da je sunnet Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, Objava koju je Allah sačuvao kao što je sačuvao Kur'an, te je odredio učenjake koji će stajati na bedemu Sunneta braneći ga od ateista i zabludjelih lažova, njihovih zlih namjera i izopačenih tumačenja. Uzvišeni je dao da se putem Sunneta na ispravan način tumači Kur'an, da se pomoću njega detaljnije obrazloži ono što je sažeto navedeno u Kur'anu, te i da se pojasni ono što uopće nije spomenuto u Allahovoj plemenitoj knjizi. Kao primjer možemo navesti detaljnije obrazloženje propisa dojenja, neke propise nasljeđivanja, zatim zabranu stupanja u brak sa ženom i njenom tetkom u isto vrijeme i tako dalje. Što se tiče predaja koje se navode od ashaba, tabi'ina i onih poslije njih kada je posrijedi veličanje Sunneta i obaveznost postupanja po njemu, možemo navesti sljedeće.

U dva Sahiha se navodi da je Ebu Hurejre, radijallahu anhu, kazao:

لما توفي رسول الله -صلى الله عليه وسلم- وارتد من ارتد من العرب قال أبو بكر الصديق -رضي الله عنه- والله لأقاتلن من فرق بين الصلاة والزكاة، فقال له عمر -رضي الله عنه-: «كيف تقاتلهم وقد قال النبي -صلى الله عليه وسلم-: «أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَإِذَا قَالُوا عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا» فقال أبو بكر الصديق: أليست الزكاة من حقها والله لو منعوني

عَنَّاكَ كَانُوا يُؤَدُّونَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- لِقَاتْلَتِهِمْ عَلَى مَنَعِهَا. فَقَالَ عُمَرُ -رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ-: فَمَا هُوَ إِلَّا أَنْ عَرَفْتُ أَنَّ اللَّهَ قَدْ شَرَحَ صَدْرَ أَبِي بَكْرٍ لِلْقِتَالِ فَعَرَفْتُ أَنَّهُ الْحَقُّ،

"Kada je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, preselio i kada su se neki Arapi odmetnuli od islama, Ebu Bekr es-Siddik, radijallahu anhu, je kazao: 'Tako mi Allaha, borit ću se protiv onoga ko zekat razdvoji od namaza!' Omer mu tada reče: 'Kako ćeš povesti borbu protiv njih, a Allahov Poslanik je kazao: 'Naređeno mi je da se protiv protiv ljudi sve dok ne potvrde da nema istinskog boga osim Allaha. Kada to potvrde, zaštićena će im biti krv i imeci osim ako uz opravdan razlog.'" Na to će Ebu Bekr: "Zar nije uskraćivanje zekata opravdan razlog za to? Tako mi Allaha, da mi uskrate jagnje koje su davali Allahovom Poslaniku borio bih se protiv njih samo radi toga.' Omer će na to kazati poslije: 'Shvatio sam da mu je Allah raširio prsa prema tom mišljenju i da je to istina.'"

Ostali ashabi su se složili sa njim i borili su se protiv odmetnika sve dok se neki od njih nisu ponovo vratili u okrilje islama, a drugi su ipak ubijeni kao odmetnici. U ovom predanju leži jasan dokaz da je obaveza postupati po Sunnetu i veličati ga.

U drugoj predaji se navodi da je jedna starija žena (u svojstvu nene) došla Ebu Bekru tražeći od njega da joj dadne nasljedstvo, pa joj je on kazao: "Nije mi poznato da ti išta pripada shodno Allahovoj knjizi i sunnetu Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. No, ipak ću se raspitati."

On se nakon toga raspitao pa su mu neki ashabi posvjedočili da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, odredio da neni pripada šestina.

Omer je svoje namjesnike savjetovao da ljudima sude po Allahovoj knjizi, a ako neko pitanje ne mogu pronaći u njoj onda neka se obrate sunnetu Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Jednom prilikom trebao je donijeti presudu u vezi sa spontanom abortusom kojeg je imala jedna žena nakon što ju je neko napao. Ashabe je pitao o tome pa su mu Muhammed ibn Mesleme i el-Mugire ibn Šu'be posvjedočili da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u tom pitanju presudio tako što se za to treba isplatiti vrijednost jednog roba ili robinje. Kada je za to saznao, Omer je tako i postupio.¹

Kada je Osman, radijallahu anhu, trebao iznijeti propis u vezi sa ženom koja je u postbračnom pričeku u kući njenog muža nakon njegovog preseljenja, Furej'a bint Malik ibn Sinan, sestra Ebu Seida, radijallahu anha, ga je obavijestila da je

¹ Bilježi el-Buhari, 5/111., štampa es-Sultanijja.

Allahov Poslanik naredio njoj nakon smrti njenog muža da ostane u njegovoj kući sve dok joj ne prođe postbračni priček. Osman je, u skladu s time, i postupio.

Isto tako je po Sunnetu presudio kada je trebalo izvršiti kaznu nad el-Velidom ibn Ukbe zbog konzumiranja opojnog pića. Osim toga, kada je Alija, radijallahu anhu, čuo da Osman zabranjuje temettu' (jedan od tri načina obavljanja hadža), on je zanijetio da upravo na takav način obavi hadž, te je kazao: لا أدع سنة رسول الله - صلى الله عليه وسلم - لقول أحد من الناس

/

"Ništa od sunneta Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, neću izostaviti zbog bilo čijeg stava."¹ Također, kada su neki ljudi, razgovarajući sa Ibn Abbasom, navodili kako su Ebu Bekr i Omer zabranjivali da se obavlja temettu', Ibn Abbas im je rekao: "Umalo da padne na vas kamenje sa neba. Govorim vam: 'Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je rekao...', a vi ćete meni na to: 'Ebu Bekr i Omer su rekli...'" Ukoliko se treba bojati kazne onaj ko se suprotstavlja Sunnetu povodeći se za Ebu Bekrom i Omerom, šta tek onda reći za one koji mu se suprotstavljaju uzimajući stavove nekih koji su na daleko manjem nivou od njih dvojice!?

¹ Bilježi el-Buhari, 2/142., štampa es-Sultanijja.

Kada su neki ljudi vodili diskusiju sa Abdullahom ibn Omerom oko nekih sunneta, on im je kazao: "Da li je nama naređeno da slijedimo Omera ili sunnet Allahovog Poslanika?", Abdullah je rekao: "Da li nam je naređeno slijeđenje Omera ili slijeđenje Sunneta?"

Kada je neki čovjek rekao Imranu ibn Husajnu, radijallahu anhum: "Govori nam o Allahovoj knjizi!", a tada im je govorio o Sunnetu, on se naljutio, te je kazao: "Pomoću Sunneta se tumači Allahova Knjiga. Da nema Sunneta ne bismo znali da je podne-namaz četiri rekata, akšam tri, sabah dva i ne bismo znali detaljnije propise zekata i tako dalje."¹ Dakle, mnogo je predaja od ashaba po pitanju veličanja Sunneta, obaveznosti postupanja po njemu i zabrane suprotstavljanja njemu. Isto tako, imamo predaju od Ibn Omera, radijallahu anhum, kada je naveo riječi Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem:

﴿لَا تَمْنَعُوا إِمَاءَ اللَّهِ مَسَاجِدَ اللَّهِ﴾.

"Ne zabranjujte Allahovim robinjama da idu u Njegove džamije!"

Jedan njegov sin mu je tada kazao: "Tako mi Allaha, zabranit ćemo im!"

¹ Bilježe Ibnul-Mubarek u ez-Zuhd ver-reka'ik, mulhaq, 23., valorizacija Habiburrahmana el-Ea'zamija, zatim el-Herevi u Zemmul-kelam, 2/81., i Kavamus-sunne u el-Hudždže fi bejanil-mehadždže, 2/320.

Otac ibn Omer se naljuti na njega silno, te mu kaza: "Govorim šta je Allahov poslanik rekao, a ti mi kažeš: 'Tako mi Allaha, zabranit ćemo im!'"¹ Kada je, jednom prilikom, Abdullah ibn el-Mugaffel el-Muzeni, radijallahu anhu, vidio jednog svog rođaka kako baca kamenčiće, zabranio mu je to, te mu je rekao: 'Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, je to zabranio. Sa bacanjem kamenčića neće se uloviti životinja niti će se naštetiti neprijatelju, već će se nekome slomiti zub ili izbiti oko.' Nakon toga opet ga je vidio kako to radi pa mu je kazao: 'Allaha mi, nikad ti se poslije ovoga neću obratiti! Govorim ti da je to Allahov poslanik zabranio, a ti to opet radiš!'"²

El-Bejheki je zabilježio predaju od Ejjuba es-Sahtejanija, vrlog tabi'ina, u kojoj se navodi da je kazao: "Kada nekome budeš govorio govorio o sunnetu, a on ti na to uzvрати: 'Pusti se toga, pričaj nam o Kur'anu!', znaj da je u zabludi." El-Evza'i je rekao: "Sunnet presuđuje Kur'anu tako što bliže pojašnjava ono što je u Kur'anu spomenuto uopšteno, ili tako što spominje propise koji u Kur'anu nisu spomenuti. Uzvišeni je kazao:

﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾

¹ Bilježi Muslim.

² Bilježi Muslim.

'A tebi objavljujemo Kur'an da bi objasnio ljudima ono što im se objavljuje, i da bi oni razmislili.' (en-Nahl, 44.)

Prethodno smo naveli riječi Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem:

«أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ»

«أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ»

/

"Zaista, meni je data knjiga i nešto slično njoj."

El-Bejheki je također zabilježio predaju od Amira eš-Ša'bija da je nekim ljudima rekao: إنما هلكتم في حين تركتم الآثار يعني بذلك الأحاديث الصحيحة

/

"Upropastili ste se onoga trenutka kada ste odbacili predaje", tj. vjerodostojne hadise.

El-Bejheki je, osim toga, naveo i predaju od el-Evza'ija kada je jednog svog učenika posavjetovao rekavši mu: إذا بلغك عن رسول الله -صلى الله عليه وسلم- حديث فإياك أن تقول بغيره فإن رسول الله كان مبلغًا عن الله تعالى.

/

"Kada do tebe dopre hadis Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ne budi od onih koji će nešto drugo prihvatiti. Zaista je Allahov poslanik prenosio od Uzvišenog Gospodara."

El-Bejheki je zabilježio i predaju od vrsnog imama, Sufjana es-Sevrija u kojoj je kazao: إنما العلم كله العلم بالآثار

/

"Cijelo znanje se nalazi u predajama." Malik, neka mu se Allah smiluje, je rekao: ما منا إلا راد ومردود عليه إلا صاحب هذا القبر

/

"Od svakog od nas se prihvata i odbacuje osim ovoga ko je ukopan u ovom kaburu", pa je pokazao na mezar Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Ebu Hanife, da mu se Allah smiluje, je kazao: إذا جاء الحديث عن رسول الله - صلى الله عليه وسلم - فعلى الرأس والعين

/

"Kada se spomene hadis Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem - to bespogovorno prihvatamo."

Šafija, neka mu se Allah smiluje, je rekao: متى رويث عن رسول الله - صلى الله عليه وسلم - حديثاً صحيحاً فلم آخذ به فأشهدكم أن عقلي قد ذهب

/

"Ako kojom prilikom budem prenio hadis Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a potom ne budem postupio po njemu, potvrđujem vam da sam skrenuo sa uma."

Šafija je također kazao: إذا قلت قولاً وجاء الحديث عن رسول الله - صلى الله عليه وسلم - بخلافه فاضربوا بقولي الحائط

/

"Ako iznesem svoj stav, a bude vam predočen hadis Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve

sellem, koji tvrdi drugačije - moj stav odbacite od zid."

Imam Ahmed ibn Hanbel je rekao jednom svome učeniku: لَا تَقْلُدُنِي وَلَا تَقْلُدْ مَالِكًا وَلَا الشَّافِعِيَّ وَخُذْ مِنْ حَيْثُ أَخَذْنَا

/

"Nemoj me slijepo slijediti, a ni Malika, niti Šafiju. Prihvati iz onog izvora odakle smo i mi.

Ahmed je također kazao: عَجِبْتُ لِقَوْمٍ عَرَفُوا الْإِسْنَادَ وَصَحَّتْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَذْهَبُونَ إِلَى سَفِيَّانٍ

/

"Čudim se ljudima koji su spoznali lanac prenosilaca i njegovu vjerodostojnost od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a opet se povode za stavom Sufjana. Uzvišeni je kazao:

﴿فَلْيُحَذِّرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

فَلْيُحَذِّرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

/

'Neka se pripaze oni koji postupaju suprotno naređenju Njegovu, da ih iskušenje kakvo ne stigne ili da ih patnja bolna ne snađe.' (en-Nur, 63.) Znaš li ti koje je to iskušenje? To je širk! Može se desiti da odbaci nešto od Poslanikovog govora pa da mu se u srcu usadi zabluda, te tako da nastrada."

El-Bejheki je zabilježio predaju od Mudžahida, jednog od istaknutih tabi'ina, da je u vezi sa riječima Uzvišenog:

﴿فَإِنْ تَنَارَ عَنْكُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾
 فَإِنْ تَنَارَ عَنْكُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ

"A ako se u nečemu ne slažete, obratite se Allahu i Poslaniku!" (en-Nisa', 59.), kazao sljedeće: "Obraćanje Allahu znači obratiti se Njegovoj Knjizi, a obraćanje Poslaniku implicira obratiti se njegovom Sunnetu."

El-Bejheki je također zabilježio predaju od Zuhrija u kojoj je kazao: كان من مضى من علمائنا يقولون: الاعتصام بالسنة نجاة.

"Učenjaci koji su bili prije nas su govorili: 'U čvrstom pridržavanju za Sunnet je spas.'" Ibn Kudame je u svojoj knjizi "Revdatun-nazir", govoreći o izvorima iz kojih se crpe propisi, rekao sljedeće: Drugi izvor je sunnet Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Njegov govor je dokaz budući da Kur'an ukazuje da je on istiniti poslanik, te je uz to Allah naredio da mu se bude pokorno i strogo je zabranio da mu se bilo ko suprotstavlja.

Ibn Kesir je u pogledu riječi Uzvišenog:

﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

"Neka se pripaze oni koji postupaju suprotno naređenju Njegovu, da ih iskušenje kakvo ne stigne ili da ih patnja bolna ne snađe." (en-Nur, 63.), kazao sljedeće: "To jeste, naređenju Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. To je, zapravo, njegov put, sunnet i šerijat s kojim je poslan. Sve riječi i djela se vrednuju shodno njegovim riječima i djelima. Koji god govor ili djelo bude odgovoralo njegovom, ono se prihvata, a koji god govor ili djelo se bude kosilo sa njegovim, ono se odbacuje.

Zabilježeno je u dva Sahiha da je Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ»

مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ

/

"Ko uradi neko djelo koje nije zasnovano na ovoj vjeri, ono mu je odbijeno."

Dakle, neka se pripaze oni koji se javno ili tajno suprotstavljaju šerijatu Allahovog poslanika!

﴿أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ﴾

"Da ih iskušenje kakvo ne stigne."

tj. poput kufra, nifaka ili novotarije koja bi se usadila u njihova srca.

﴿أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

"Ili da ih patnja bolna ne snađe!"

tj. na dunjaluku, poput ubistva, šerijatske kazne, zatvaranja i tome slično, kao što je došlo u hadisu

kojeg bilježi imam Ahmed od Abdurrezzaka, a on od Ma'mera, a on od Hemmama ibn Munebbiha koji je kazao: "Kazao nam je Ebu Hurejre da je Allahov poslanik rekao:

«مَثَلِي وَمَثَلَكُمْ كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهَا جَعَلَ الْفَرَاشُ وَهَذِهِ الدَّوَابُّ اللَّائِي يَقَعْنَ فِي النَّارِ يَقَعْنَ فِيهَا وَجَعَلَ يَحْجُزُهُنَّ وَيَعْلِبْنَهُ فَيَقْتَحِمْنَ فِيهَا قَالَ فَذَلِكَ مَثَلِي وَمَثَلَكُمْ أَنَا أَخْذُ بِحَجْرِكُمْ عَنِ النَّارِ هَلُمَّ عَنِ النَّارِ فَتَغْلِبُونِي وَتَقْتَحِمُونَ فِيهَا»

'Vi i ja smo poput čovjeka koji je naložio vatru. Kada je vatra usijala, razni insekti su krenuli prema njoj. Taj čovjek ih pokušava otjerati od nje, ali ih ne može obuzdati od upadanja u vatru. Takvi smo vi i ja - ja vas sprečavam od Vatre, a vi uporno srljate u nju.'"¹

Buhari i Muslim su zabilježili ovaj hadis, prenoseći ga od Abdurrezzaka.

Imam Sujuti je, u svojoj poslanici o vjerodostojnosti Sunneta kao izvoru propisa, kazao sljedeće: "Znajte, Allah da vam se smiluje, da onaj ko zanegira da je hadis Allahovog poslanika dokaz u vjeri, bilo za propise govora ili propise djela, ukoliko ispuni potrebne uvjete, takav je nevjernik i

¹ Aspekt poređenja je vezan za dio koji govori o pokušaju sprečavanja insekata da ulaze u vatru, a ne za dio paljenja vatre, zato što je vatra ovdje aluzija na Džehennem, a Poslanik nije potpalio Džehennem, već samo pokušava spriječiti ljude da idu u Džehennem. (op. rec.)

izašao je iz okvira islama. Osim toga, biće proživljen sa jevrejima i kršćanima ili nekom drugom skupinom nevjernika."

/

Na koncu, brojne su predaje od ashaba, tabi'ina i učenjaka koji su se pojavili poslije njih u vezi sa veličanjem Sunneta, obaveznosti postupanja po njemu i upozorenju na suprotstavljanju istom. Međutim, nadam se da smo već dovoljno toga spomenuli u ovom kratkom djelu. Molim Uzvišenog da nam svima podari Njegovo zadovoljstvo i da nas sačuva Njegove srdžbe.

Neka su salavat i selam na Allahovog roba i poslanika Muhammeda, na njegovu porodicu, ashabe i na one koji ih slijede u dobru.

Abdulaziz ibn Abdullah Bin Baz

Sadržaj

Obaveza postupanja po sunnetu Allahovog poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i nevjerstvo onoga ko ga negira.....	2
Autor	2
Predgovor	2
Glavni izvori iz kojih se crpe dokazi	3
Prvi: Allahova knjiga, Kur'an.	3
Drugi izvor iz kojeg se uzima vjera je: Vjerodostojni Sunnet od Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a zatim predaje od ashaba i učenjaka koji su se pojavili poslije njih.....	7